

Nemzetgazdasági Minisztérium
Varga Mihály miniszter
részére

1054 Budapest
József Nádor tér 2-4.

Tisztelt Miniszter Úr!

A CÉHálózat Egyesület kéréssel fordul a Miniszter Úrhoz.

Tudjuk, hogy kormányunk sok segítséget próbál adni a fogyatékkal élők foglalkoztatásához és ennek több tagszervezetünk hasznélvezője volt az elmúlt években. Azonban ezen támogatások hatékonysága gyakran alacsony, mivel a támogatások szervesen nem épülnek egymásra. Példaként említjük, hogy több tagszervezetünk beszámolt arról, hogy az ő esetükben ugyan megvalósult egy képzés vagy beruházás, s így a sérültek foglalkoztatási lehetőségben előre lépés, bővülés történetet volna, de ez a cél mégsem valósul meg mivel nem kapcsolódott a támogatáshoz a foglalkoztatási keretszámok bővítése.

javaslatainkkal és probléma feltárásunkkal a minisztériumnak az eddigi támogató munkáját kívánjuk segíteni, mivel közös célunk, hogy a fogyatékkal élő emberek ne inaktív eltartottként éljenek, hanem a társadalom hasznos részei lehessenek, munkájukkal képességeik szerint ők is hozzájáruljanak a társadalmi javak termeléséhez. Mind a társadalomnak, mind a fogyatékkal élő embernek az az érdeke, hogy foglalkoztatásban lehessen még súlyos vagy halmozottan fogyatékos emberként is, mert lehet, csak 15 %-ot tesz hozzá a nemzeti össztermékhez, az még mindig gazdaságilag előnyösebb az ország számára, mint amikor eltartottként csak költségvetési terhet jelent támogatásuk.

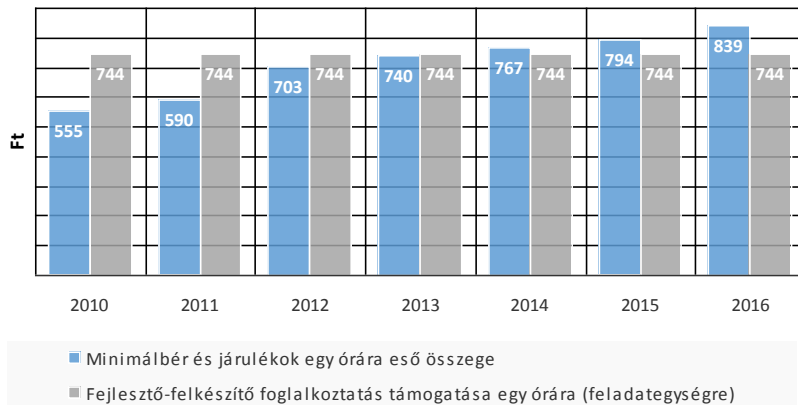
Egyértelmű azonban, hogy a sérült emberek megfelelő mértékű támogatás nélkül nem tudnak folyamatosan foglalkoztatásban maradni.

2016 évre a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatási támogatásának reál értéke nagy mértékben csökkent. A foglalkoztatás támogatása évről évre fokozatosan romlik, már 2013-ban átbillent, s a támogatások mértéke azóta már nem fedezi a szükséges kiadásokat, így ez a szolgáltatás nem fenntartható. Tagszervezeteinktől kapott információk, illetve saját tapasztalatunk szerint mára már a probléma olyan mértékű, hogy a középsúlyos fogyatékkal élőket, a súlyos vagy halmozottan fogyatékkal élőket nem veszik fel dolgozni, illetve elbocsátják a munkahelyéről. Tagszervezeteink – melyek többségében középsúlyos, súlyos vagy halmozottan fogyatékos személyeket foglalkoztatnak – jó eredményeket értek el a foglalkoztatásba bevont személyek életminősége, aktivitása, társadalmi részvétele területeken, melyeket az állami támogatások költségekhez viszonyított arányának csökkenése veszélybe sodort. Ez a súlyos helyzet mind az intézményi szociális foglalkoztatásnál, mind az akkreditált támogatással történő rehabilitációs foglalkoztatásnál fennáll.

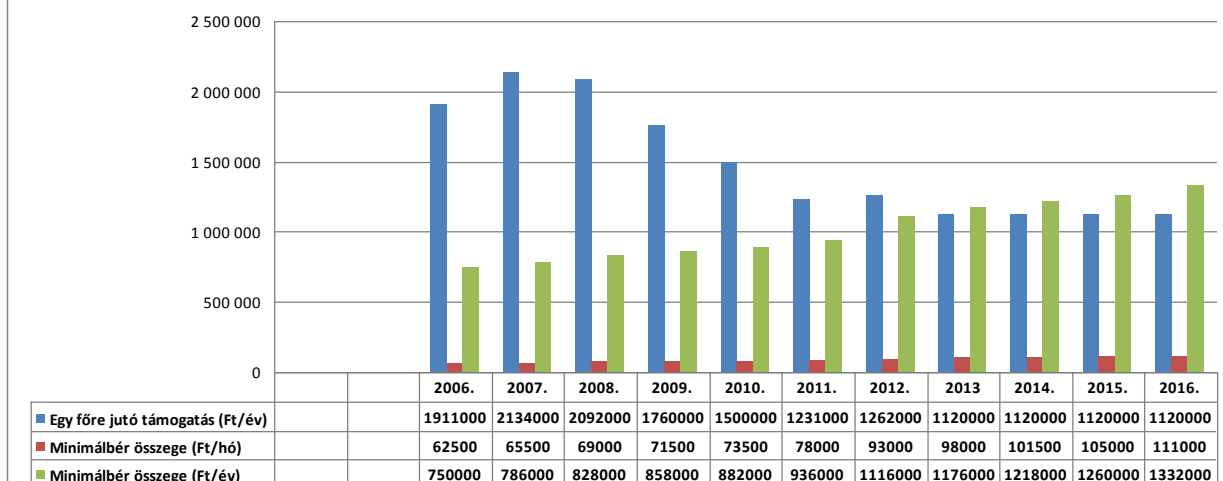
Táblázatos formában alább bemutatom a két támogatási forma alakulását az elmúlt években.

Az utóbbi 6 évben a szociális foglalkoztatásnál az egy főre jutó támogatás összege nem változott és reál értéke a felére csökkent. A rehabilitációs foglalkoztatások esetén pedig nominálisan csökkent a felére a támogatás az elmúlt 10 évben.. Ezzel egyidőben a foglalkoztatási költség, elsősorban a minimálbér 75 %-os emelkedése következtében lényegesen nőtt, melyet tovább növeltek annak adóvonzatai. Abban az esetben sem sokkal jobb a helyzet, ha a tranzitálható (nyílt-piaci foglalkoztatásra felkészíthető) dolgozók rehabilitációs kártyára jogosultak, és utánuk nem kell a munkaadónak a 27 %-os szociális hozzájárulási adót megfizetni. Ezen foglalkoztatottak az általunk képviselt szervezeteknél általában csak a létszám 20 %-át teszik ki, tehát az esetek többségénél e kedvezményt a munkaadó nem tudja érvényesíteni.

Az intézményi szociális fejlesztő-felkészítő foglalkoztatási támogatás és a minimálbér egy órára eső költségének aránya

A rehabilitációs foglalkoztatás egy főre jutó költségvetési támogatása és a minimálbér aránya a 2006-2016 időszakban

A finanszírozásban az is gondot okoz, hogy nem differenciált: az egészségkárosodás mértéke, illetve a súlyosan vagy halmozottan fogyatékos megleté szerint az egy főre jutó támogatás összege nem változik, annak ellenére, hogy az ő foglalkoztatásuk jelentős többlet költséget jelent a munkaadó számára.

Ezen rohamosan romló helyzet megállítása mindannyiunk közös érdeke. Ezért azonnali segítséget szeretnénk kérni a minisztériumtól, gyors intézkedéseket, az érvényben lévő jogszabályok módosítását. Szükséges lenne a gyors beavatkozás annak érdekében, hogy az év második felétől ne csökkenjen a foglalkoztatott megváltozott munkaképességű dolgozók száma.

Kérem ebben segítségét, mivel a szervezeteinknél lévő fogyatékkal élő emberek életminőségét a foglalkoztatás alapvetően meghatározza. A munkaadók 4-5 évvel ezelőtt még napi átlag 6 óra körüli munkaidőben alkalmazták a dolgozókat, de a támogatás drasztikus csökkenése miatt ezt egyharmadával csökkentették és ma már a 4 óra körüli napi munkaidő az általános. Ha **nem emelkedik – a 4 éve már változatlan – egy főre jutó támogatás, akkor hiába módosul az Mmtv.** és teszi lehetővé a rehabilitációs ellátásban részesülőknél, hogy a négyórás foglalkoztatási korlát helyett keresetkorlátot vezessenek be, a **munkaadók forrás hiányában akarataik ellenére sem fogják tudni a munkaidőt növelni.** Ezzel továbbra is fennmarad a fogyatékkal élő munkavállalók

alacsony kereseti szintje (általában a minimálbér), mely a viszonylag kisösszegű ellátásokkal együtt sem nyújt fedezetet önmaguk, és családjuk elfogadható szintű fenntartásához. Kiemelem, hogy a lakóotthonokban, támogatott lakhatásban lakó munkavállalók esetleges munkából való kiesése maga után vonja, hogy ezek az emberek nem tudják a továbbiakban megvásárolni lakhatási szolgáltatásukat, s az utcára kerülhetnek. Ez a folyamat értelemszerűen jelenti a lakhatási szolgáltatást nyújtó intézmények összeomlását is, mellyel nagyszámú súlyos és halmozottan sérült embernek is megszűnhet a lakhatási lehetősége. Intézkedés hiányában további negatív társadalmi folyamatok indulnak el az általunk képviselt, társadalmilag sérülékeny körben.

Tisztelt Miniszter Úr!

Ma Magyarországon 500.000 - 600.000 főre tehető az aktív korú fogyatékkal élők és megváltozott munkaképességű emberek száma. Ez azt jelenti, hogy általában a családok egynegyede érintett az egészségkárosodott személy életkörülményeinek biztosításában, s a velük való törődésben. Közös célunk, hogy a már foglalkoztatásban lévőket megfelelő óraszámban továbbra is foglalkoztatni és az eddig megtörtént fejlesztésekkel a dolgozni akarókat bevonni tudjuk.

Kérjük a foglalkoztatási támogatás a minimálbér növekedésével azonos ütemben növekedjen a jövőben, mert ellenkező esetben az általunk képviselt fogyatékkal élő emberek kiszorulnak a munkaerő piacról és kérjük, hogy már ebben az évben növekedjen reális szintre, minimum 15 %-os emelés szükséges ehhez.

A másik kérésünk, hogy az UNIO több tagállama gyakorlatának megfelelően - nyíltpiaci cégek a rehabilitációs hozzájárulás megfizetését az akkreditált munkaadóktól való megrendeléssel kiválthassák 2017-től. Most voltunk kint Nürnbergben a Fogyatékkal élőket foglalkoztató szervezetek kiállításán és tapasztaljuk évek óta, hogy ez a jövő útja. A nyílt piaci szervezetek valós értéket várnak el a pénzükért és ez a fogyatékkal élőket foglalkoztató munkaadókat a hatékonyság és minőségi termelés útjára vinné át.

Tisztelettel kérjük Miniszter Urat, tegyen meg mindent e halmozottan hátrányos helyzetben lévő emberek és az őket megfelelő munkajövedelemhez juttatni szándékozó szervezetek, munkaadók érdekében.

Kérjük, hogy az illetékes tárcákkal együttműködve segítse elő, hogy a jelen helyzetben már ebben az évben és a 2017. évi költségvetési törvényben a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatásának támogatásához a realitásoknak megfelelő, a szükséges és indokolt mértékű összeget biztosítsák.

Kelt: Budapest, 2016. május 2.

Tisztelettel:

**Balázné Nelhübel Henriette
CÉHálózat Egyesület elnöke**

Melléklet: Balog Zoltán miniszter Úrnak EMMI
írt levél másolata